

Jedním z hlavních zdrojů financování výkonu veřejné správy jsou daně, tedy povinná, zákonem určená platba do veřejného rozpočtu, která se vyznačuje neúčelovostí a neekvivalentností. Daně jsou placené pravidelně v určitých intervalech nebo při určitých okolnostech (například darování nebo dědění). Daň je jedním z příjmů veřejných rozpočtů, mezi které patří dále poplatky a půjčky (úvěry). Poplatky jsou ekvivalentem za služby poskytované veřejným sektorem, půjčky jsou dobrovolné návratné platby poskytované za účelem získání úroku nebo uložení peněz.¹⁾

Moderní stát, založený na principech tržního hospodářství, si proto již nelze představit bez dostatečně propracovaného a právními normami upraveného daňového a poplatkového systému, jehož neodmyslitelnou součástí jsou i kontrolní systémy, které mají zajistit odvody daní a poplatků do veřejných rozpočtů ve správné výši.